

279.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 11. srpna 1921
o výplatě československých cenných papírů
v Německu.**

Podle zákona ze dne 25. února 1919, č. 84
Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Ustanovení §u 15 nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., o výplatě neoznačených československých cenných papírů, mění se v poměru k říší Německé těmito úmluvami s vládou říšskoněmeckou:

A.

Příloha E., bod 3., k hospodářské dohodě s říší Německou ze dne 29. června 1920.

Úhrada nyní, neb budoucně splatných výplat československých cenných papírů patřících říšskoněmeckým příslušníkům a výměna nových archů kuponových a dividendových k těmto papírům prováděna bude bez újmy předpisů výnosu ministerstva financí v Praze ze dne 20. ledna 1920, č. j. 104.310-1919*) na místopřísežné prohlášení říšskoněmeckého majitele papírů, jež tento učiní

*) Ministerstvo financí v Praze.

Č. 104.310-19. V Praze, dne 20. ledna 1920.

Ústecko-Teplická dráha; v. p.
Buštěhradská dráha; výplata
slosovaných papírů a kuponů
v cizině.

Ministerstvo financí, aby usnadnilo výplatu v Německu umístěných kuponů a slosovaných titulů Ústecko-Teplické a v. p. Buštěhradské železnice i půjčky města Teplie, povoluje na návrh Allgemeine deutsche Credit-Anstalt v Lipsku (zkráceně Adca) jakožto výplatního místa svrchu uvedených papírů, vypláceti slosované tyto papíry a kupony, jak bylo při pořadách v té věci usneseno, odchylkou od § 15, odst. 4., vládn. nař. z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., za těchto podmínek:

A. Majitel papíru opatří si a předloží nejprve potvrzení svého příslušného policejního úřadu, že dne 12. března 1919 měl řádné bydliště mimo území republiky Československé a že téhož dne uplynul aspoň jeden rok, po který takové bydliště již měl; dále

B. 1. pokud jde o papíry deponované u peněžních ústavů v otevřeném depot, předloží majitel papírů potvrzení těchto ústavů, že papíry byly dne 12. března 1919 a dosud jsou u nich v úschově;

u svého příslušného německého finančního úřadu a jež vyhotoví se trojmo dle příloženého vzoru.

První z těchto tří stejnopisů místopřísežných prohlášení uloží se ve spisech dotyčného finančního úřadu, který také druhý stejnopis určený pro Československou republiku podrží a třetí stejnopis s úředním potvrzením vrátí straně. Zároveň označí finanční úřad neb orgán jím zmocněný cenné papíry, které strana při místopřísežném prohlášení předložila.

Stejně označiti jest cenné papíry, na které vztahuje se nařízení ministerstva financí ze

2. pokud jde o papíry, jež nalézají se buď v bezpečnostních schránkách nebo v soukromém držení, musí majitel papíru prokázati, nebo aspoň pravděpodobně doložiti korespondenci, knihami, po případě dovoláním známosti svých poměrů u banky a pod., že papíry jsou jeho vlastnictvím a nalézaly se dne 12. března 1919 mimo obvod republiky Československé. Pouhé prohlášení strany, třeba nabídkou přísahy doložené, nestačí.

Bude-li důkaz takto (ad B. 2.) stranou podaný dle zásad svědomitého obchodu postačitelny, vydá „Adca“ „affidavit“, v němž výslovně podotkne, která nabyla přesvědčení o pravdivosti udání strany.

Nebude-li průkaz postačitelny, zašle „Adca“ výpovědi strany a předložené snad doklady ministerstvu financí k rozhodnutí.

Ad B. 1. a 2. Vždy zkoumati jest také, je-li osoba papíry k výplatě předkládající též jich vlastníkem. Není-li tomu tak, nutno požadovati doklady ad A. i B. od vlastníka papíru.

C. Potvrzení ad A., ad B. 1. i affidavit ad B. 2., 2. odst., zmíněná musí býti ověřena řádným zastoupením republiky Československé v Německu.

V případě B. 1., je-li deponent zároveň vlastníkem papírů, není nutno, aby též „Adca“ ověřovala osvědčení čelnějšího peněžního ústavu o úschově papírů, resp. vydávala tu zvláštní affidavit, nicméně jest navržené spoluověření „Adcey“ jakožto znalkyně poměrů vítáno.

Navržené formuláře byly, pokud nutno, doplněny, zejména též vzorcem osvědčení, jež vydávati bude „Adca“ v případech svrchu ad B. 2. zmíněných, a jsou v opisech připojeny.

Povolení toto vydává se zatím pouze pro Allgemeine deutsche Credit-Anstalt v Lipsku a pro papíry svrchu zmíněné.

Ministerstvo financí jest však ochotno rozšířiti povolení to i na papíry jiné, pro něž jest „Adca“ výplatním místem, budou-li sem papíry ty blíže udány. Po případě mohlo by býti stejné povolení dáno i jiným ústavům nebo korporacím v Německu, pokud by skýtaly dostatečné záruky přesného a objektivního postupu při vydávání osvědčení výplatních.

Ministr financí:

Sonntág v. r.

dne 20. ledna 1920, při čemž stačí pro označení průkaz dle tohoto nařízení.

Dalších náležitostí není třeba. Při dalších výplatách takto označených cenných papírů nežádá se již místopřísežného prohlášení.

Označení cenných papírů, při čemž nejen pláště, nýbrž i talony do 31. prosince 1923 dospělé a neoddělené, dospívající kupony úředním razítkem označujícího úřadu způsobem naprosto stejným opatřiti jest, provedeno budiž pokud možno nejdříve, nejdéle do 15. září 1920.

Místopřísežná prohlášení sebraná pro Československou republiku budtež zároveň s tabelárními seznamy cenných papírů, tvořícími nedílnou součást těchto prohlášení, zaslána československé vládě příslušnými finančními úřady nejpozději do 15. října 1920.

Německé finanční úřady jsou podle § 156 říšského trestního zákona příslušny přijímati tato místopřísežná prohlášení.

Německé finanční úřady, jakož i banky, které činny jsou jako místa výplatní, jsou povinny, dozví-li se o jednání, jež se nesrovnávají s místopřísežným prohlášením, oznámiti je hned státnímu zastupitelství k dalšímu stíhání.

Splatné výplaty uhradí a kuponové a požitkové listy vymění se jen tehdy, bude-li Německo československým státním příslušníkům, nebo osobám, které se dne 12. března 1919 již déle než jeden rok zdržovaly v Československé republice, vypláceti cenné papíry i kupony a požitkové listy, které byly v Československu označeny dle nařízení ze dne 12. března 1919, čís. 126 Sb. z. a n., o soupisu a označení cenných papírů, stejně jako tuzemcům.

Příloha k číslu 3. přílohy E. (ustanovení finanční).

Vzor.

Finančnímu úřadu

V.....

Abych mohl vybrati hodnotu kuponů a tažených kusů dole uvedených cenných papírů....., nové kuponové archy k dole vyznačeným hodnotám, činím toto

prohlášení na místě přísahy:

1. a) Nynější řádné moje bydliště jest mimo území Československé republiky v.....
.....a již 12. března 1919 bylo řádné moje bydliště mimo území této republiky, totiž v.....

V době od 12. března 1918 do 12. března 1919 nezdržoval jsem se (trvale) v československém státním území a ani tehdy ani nyní nejsem československým státním příslušníkem.

Byl jsem tenkrát..... a nyní jsem.....
.....státním příslušníkem.....

1. b) Námi zastoupená.....měla již dne 12. března 1919 a v době od 12. března 1918 do 12. března 1919 svoje sídlo mimo československé území státní. Odbočky v uvedené době na území Československé republiky neměla. Byla a jest společností dle německého práva se sídlem v.....
2. Cenné papíry na zadní straně tohoto prohlášení uvedené nalézaly se i s talony a kupony již dne 12. března 1919 mimo území Československé republiky v.....
.....a ani po této době nebyly dopraveny do území této republiky.
3. Nabyl jsem (mnou zastoupená.....nabyla) cenných papírů na zadní straně uvedených v roce..... koupí, darem, dědictvím. Jsou mým vlastnictvím (vlastnictvím mnou zastoupené.....).
4. Výplata cenných papírů a kuponů a výměna nových kuponových archů neděje se ani přímo ani nepřímo pro účet osoby, která měla cenné papíry s talony a kupony dle nařízení Československé republiky ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., o soupisu a označení cenných papírů, přihlasiti a k označení předložiti, nýbrž děje se výlučně pro můj vlastní účet (pro účet mnou zastoupené.....).

.....dne.....1921.

Podpis:

Poznámka: Vzorec tento jest určen nejen pro osoby fysické, nýbrž i pro veřejné obchodní společnosti, společnosti komanditní, jakož i pro právnické osoby, akciové společnosti, akciové společnosti komanditní, společnosti s ručením omezeným, společenstva, zapsané spolky, dále pro korporace veřejného práva a budiž dle toho vyplněn. Co se nehodí, budiž škrtnuto. Může-li za společnost obchodní, právnickou osobu, nebo korporaci činiti po právu závazná prohlášení toliko několik osob společně, budiž místopřisežné prohlášení jimi společně učiněno.

S E Z N A M.

Běžné číslo	Přesné označení cenných papírů dle druhu	Serie, litera, číslo	Jmenovitá hodnota	Míra úroková	Lhůta splatnosti úroků

B.

Ujednání z dne 13. listopadu 1920.

1. Lhůta ku podání místopřísežných prohlášení a okolkování československých cenných papírů prodlužuje se tak, že končí vždy za 3 měsíce po té, kdy vláda německá obdrží úřední seznam československých cenných papírů, které vláda československá poříditi má. Lhůta vztahuje se vždy jen na papíry uvedené v dotýčných seznamech. Lhůta k odeslání druhého stejnopisu místopřísežných prohlášení a seznamů okolkovaných papírů stanoví se dalším měsícem.

Prozatím budiž v Německu úředně vyhlášeno, že lhůta prve jmenovaná trvá do 15. ledna 1921.

Jednotlivé lhůty nejsou lhůtami propadnými. Bylo-li místopřísežné prohlášení včas odevzdáno, může okolkování ve výjimečných případech i po uplynutí lhůty býti provedeno. Ustanovení tohoto odstavce není určeno pro veřejnost.

2. Československá vláda zašle vládě německé co nejdříve seznam všech cenných papírů, povinných okolkováním. Dodatky k ně-

mu budou německé vládě zaslány vždy ihned, jakmile zjištěny budou další cenné papíry jako československé.

Mimo to zašle československá vláda co nejdříve vládě německé seznam, v němž uvéstí jest hypotekárně zajištěné nebo z důvodu se-státnění vydané cenné papíry drah, které jsou provozovány státem československým a výhradně na jeho území leží.

Ze skutečnosti, že byl zmíněný seznam zaslán, z okolkování svrchu uvedených cenných papírů a z vyplacení takových splatností zálohou nelze až do konečného vyřešení otázky, jsou-li tyto papíry československé, odvozovati povinnosti československého státu vyplácejti tyto splatnosti, a to ani povinnosti co do trvání pohledávky, ani co do jejího obsahu a způsobu platby.

3. Zásadně jest okolkovati všechny pláště a talony, tyto nehledíc na dospělost, jakož i všechny úrokové kupony, dividendové kupony a vylosované kusy, které po 30. červnu 1920 dospěly nebo staly se splatnými.

Okolkování zahrnuje všechny úrokové kupony splatné do 10. května 1923, dále všechny dividendové kupony za obchodní léta až do konce roku 1922.

Pokud při dosavadním okolkování talony dospělé před 1. červencem 1920 nebo úrokové kupony, dividendové kupony a vylosované kusy v době od 1. července do 21. srpna 1920 splatné nebo dospělé okolkovány nebyly, má při tom zůstat. Nové archy se vydávají a splatnosti se vyplácejí v těchto případech na místopřísežné prohlášení již učiněné.

Pokud okolkování provedeno bylo nebo bude, aniž by ho bylo potřeba, nevzniká z toho vlastníkově právní újma, zvláště nesmí býti proto, byly-li jen ostatní předpoklady splněny, výplata odpírána.

4. a) Nalézají-li se československé cenné papíry německých státních příslušníků bydlících v Německu na území republiky Rakouské, stačí k výplatě splatností rakouské kontrolní označení. Převezou-li se takové cenné papíry po kontrolním označení do Německa, není potřeba místopřísežného prohlášení ani okolkování v Německu.

Jsou-li československé cenné papíry německých státních příslušníků bydlících v Německu uloženy v jiné zemi mimo Československou republiku a v takových státech, s nimiž bylo Německo ve válečném stavu, může okolkování provést příslušný německý konsulát podle ustanovení odst. 2. č. 3. přílohy E. hospodářské dohody z 29. června 1920.

b) Byly-li pláště nebo archy v Československé republice označeny, jest i ostatní části československých cenných papírů, jež nalézají se mimo tento stát, ještě dodatečně v republice Československé označiti. Poplatek za to nesmí však býti vyměřen. Když byly dotyčné části cenných papírů označeny, buďtež podatelé ihned vráceny.

c) Jsou-li pláště a archy československých cenných papírů v obvodech různých německých finančních úřadů, má německá vláda na vůli, aby okolkování částí dala provést různými příslušnými úřady finančními podle dokladů vyžadovaných hospodářskou dohodou.

d) Ztratily-li se části československých cenných papírů, lze povolit okolkování částí zbylých, bude-li prokázáno, že o částech ztracených zahájeno bylo úředně řízení umořovací.

5. Místopřísežné prohlášení může podati každý v Německu bydlící vlastník československých cenných papírů, jež jsou v Německu, pokud 12. března 1919 na území republiky Československé nebydlel, nebo se na něm v době od 12. března 1918 do 12. března 1919 (trvale) nezdržoval, a pokud se cenné papíry 12. března 1919 na území Československé re-

publiky nenalézaly a dodatečně se tam nedostaly.

Říšští Němci, kteří bydlí v cizině mimo republiku Československou, mohou místopřísežné prohlášení podati u německého finančního úřadu i tehdy, když se jejich československé cenné papíry nalézají v cizině mimo Československou republiku. Tehdy mohou cenné papíry býti okolkovány také u dotyčného německého finančního úřadu.

Tato úprava nedotýká se ustanovení mírových smluv, jež byly uzavřeny po skončení světové války. Rovněž nemá tím býti předstížena úprava, jež by snad ujednána byla vládou československou s jinými státy.

Není-li jisto nebo nelze-li vyšetřiti, kdo jest vlastníkem československých cenných papírů, je-li vlastnictví jich sporné, nebo nepodá-li vlastník cenných papírů místopřísežné prohlášení nejpozději 4 neděle před uplynutím lhůty okolkovací, může řádný majitel cenných papírů, na př. schovatel, správce, zástavní věřitel, opatrovník, podati místopřísežné prohlášení za vlastníka, pokud mu jsou známy skutečnosti, jež k místopřísežnému prohlášení opravňují.

6. Změnilo-li se v době po 12. březnu 1919 vlastnictví československých cenných papírů jiným právním jednáním nežli všeobecnou právní posloupností, na př. koupí, přijetím místo placení, darováním, nutno podle dosavadních ujednání prokázati, že 12. března 1919 známé předpoklady byly dány. Došlo-li ke změně vlastnictví po 12. březnu 1919 bursovním obchodem nebo prostřednictvím banky nebo bankéře, postačí, bude-li s místopřísežným prohlášením předložen finančnímu úřadu list závěrečný nebo písemné potvrzení banky nebo bankéře o způsobu nabytí cenného papíru.

Pro tyto případy vsune se mezi č. 2. a 3. předtisku místopřísežného seznání toto prohlášení 2. a):

„Nejsou mi (nám) známy skutečnosti, z nichž by plynulo, že se cenné papíry označené na druhé straně pod č. dne 12. března 1919 nalézaly na území republiky Československé a že by se kdy po této době na území tohoto státu byly dostaly. List závěrečný předkládám(e) žádaje(íce) jej nazpět. Potvrzení. příkládám(e).“

Z mého (našeho) jmění ukládá se mi (nám) dávka z majetku.“

V daném případě nechť škrtně podatel místopřísežného prohlášení číslo 2. předtisku.

7. Přijala-li banka, po případě bankér, neb u obchodního soudu protokolovaná firma před 21. srpnem 1920 nekolokované kupony úrokové, kupony dividendové a vylosované kusy československých cenných papírů místo placení, nebo nabyli-li jich jinak, připouští se jich výplata, podá-li nynější vlastník úrokových kuponů, dividendových kuponů, nebo vylosovaných kusů místopřísežné seznání podle předepsaného vzoru a po případě — škrtna zároveň prohlášení pod číslem 2. — prohlásí, že mu nejsou známy skutečnosti, z nichž by plynulo, kdo by byl 12. března 1919 vlastníkem kusů, že by se tehdy byly nalézaly na území republiky československé a že by se mezitím tam byly dostaly.

8. Československá vláda se postará, aby československé cenné papíry, opatřené německým kollem, byly na bursách jejího území dodatečně.

9. Pokud by podle přílohy E. hospodářské dohody a podle tohoto souhlasného sjednání některé případy zůstaly ještě nevyjasněny, upraví je vláda československá na žádost uspokojivě co nejdříve podle potřeby hospodářského života, ujišťujíc, že dbáti bude blahovolně dotčených zájmů hospodářských.

10. Pokud by podle těchto souhlasných sjednání bylo potřebí změny (doplňků nebo škrtnů) předtisku místopřísežného prohlášení, která však v tomto zápisu není výslovně uvedena, jsou německé finanční úřady oprávněny změny ty podle duchu a smyslu těchto sjednání připustiti.

11. Ujednána shoda o tom, že opatření nutná k provedení těchto sjednání co nejdříve budou učiněna.

12. Československá vláda zašle co nejdříve tato sjednání německé říšské vládě s návrhem, aby je vzala se souhlasem na vědomí.

Kdyby říšskoněmecká vláda navrhla v jednotlivých bodech změny a doplňky, nebude tím dotčeno provádění ostatních sjednání.

V Praze dne 13. listopadu 1920.

C.

Ujednání ze dne 17. prosince 1920.

1. Výhrada třetího odstavce bodu 2. ujednání ze dne 13. listopadu 1920 o povinnosti

československého státu k výplatě cenných papírů týká se pouze železničních papírů, uvedených v odstavci druhém bodu 2., s nimiž, pokud jde o okolkování, nakládáti jest stejně jako s papíry československými.

Souhlasí se, že seznam zmíněný v bodu 2., odst. 2., zápisu ze dne 13. listopadu 1920 obsahovati má jen železniční papíry uvedené v bodu B. zvláštního zápisu ze dne 12. listopadu 1920 o výplatě obligací a kuponů soukromých drah sestátněných vládou starého Rakouska.*)

2. Ujednání bodu 4. a), odst. 1., ujednání ze dne 13. listopadu 1920 rozšiřuje se potud, že rakouské kontrolní označení československých cenných papírů může bez ohledu na bydliště a státní příslušnost majitele papírů býti říšskoněmeckým výplatnám podkladem pro výplatu splatností a pro vydání nových kuponových archů stejně jako označení československé.

Jsou-li tudíž cenné papíry opatřeny rakouskou kontrolní značkou nebo československy označeny, není vůbec potřebí místopřísežného prohlášení ani okolkování v Německu.

Se stanoviska československé vlády není námitek proti dodatečnosti československých cenných papírů opatřených rakouskou kontrolní značkou na německých bursách.

3. Československá vláda zašle Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt v Lipsku žádaný počet otisků československého označovacího razítka pro cenné papíry.

*) B. Pokud se týče ostatních drah: Obligace drah starým Rakouskem od soukromých společností převzatých a sestátněných a příslušné kupony budou, pokud bude zachován též formální postup jako při ostatních cenných papírech, honorovány tehdy,

a) jedná-li se o dráhy, jejichž těleso leží výlučně v území československé republiky, a jež nesouvisí právně s některou drahou, která jen z části probíhá územím československé republiky, na př. Polabská dráha nebo Jiho-severoněmecká spojovací dráha, obě v poměru ke dráze Severozápadní,

b) jsou-li dotyčné obligace na nich zajištěny hypotekárně a

c) neznějí-li splatností na výplatu ve zlatě, při čemž v případě, že znějí na výplatu ve stříbře rakouské měny, podle §u 9 třetího dílu cís. nař. ze dne 21. září 1899, č. 176 ř. z., rovná se jeden zlatý dvěma korunám,

to vše bez prejudice pro provedení čl. 203. mírové smlouvy St.-Germainské a v předpokladu, že proti této dohodě nebude reparační komise činiti žádných námitek.

4. Československé cenné papíry, které byly v Československé republice podle § 2, lit. b), nařízení ze dne 12. března 1919 pouze sepsány, nikoli však označeny, mohou býti vypláceny buď podle § 15, odst. 3., tohoto nařízení, budou-li do Československé republiky dovezeny a zde označeny, nebo mohou býti okolkovány a vypláceny na místopřísežné prohlášení stejně jako cenné papíry vůbec nepsané.

Při tom jest zásadně vyloučeno dvojí vybrání evidenčního poplatku československého.

Cenné papíry budou označeny co nejdříve podatelci opětně vráceny.

5. Výhoda poskytnutá v bodu 5., odst. 1., ujednání ze dne 13. listopadu 1920 majitelům československých cenných papírů bydlícím v Německu rozšiřuje se na všechny vlastníky československých cenných papírů, které se nalézají v Německu, pokud dotyčné osoby nebydlí v Československé republice.

6. Výhrada bodu 5., odst. 3., ujednání ze dne 13. listopadu 1920 o vztazích mezinárodních platí o celém obsahu ujednání ze dne 13. listopadu 1920 i tohoto zápisu.

7. Bod 11. ujednání ze dne 13. listopadu 1920 o potřebných opatřeních, aby sjednání byla provedena, vztahuje se i na tento zápis.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr financí.

V Praze dne 17. prosince 1920.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Burger v. r. Dr. Procházka v. r.

Dr. Fatká v. r. Dr. Fajnor v. r.

Dr. Fopelka v. r. Dr. Mičura v. r.

Dr. Gruber v. r. Dr. Šusta v. r.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Beneš v. r.

Dr. Brdlík v. r.

280.

Vyhláška ministerstva financí a ministerstva obchodu

ze dne 11. srpna 1921

o úmluvě s říší Německou ze dne 17. prosince 1920, kterou se podle čl. 297. a 298. mírové smlouvy Versailleské uvolňují některé československé cenné papíry říšskoněmeckých příslušníků.

1. Československá vláda neklade důrazu na to, aby byly podle nařízení říšskoněmecké vlády z 12. května 1920 (Německý říšský věstník a pruský státní věstník č. 102 z r. 1920) přihlášeny a zabaveny československé ukládací papíry, prioritní obligace a jiné pevně zúročitelné dlužní úpisů.

Toto prohlášení dává vláda československá jen potud, pokud jest podle smlouvy Versailleské oprávněna.

2. Československá vláda svoluje vůbec, aby uvolněny byly úrokové kupony a vylosované kusy československých ukládacích papírů, priorit a jiných pevně zúročitelných dlužních úpisů zabavené podle nařízení německé říšské vlády ze dne 12. května 1920.

Naproti tomu s uvolněním dividendových kuponů a vylosovaných kusů československých akcií souhlasí jen potud, pokud jejich splatnost po 12. květnu 1920 nastala a do konce roku 1920 nastane, avšak jen s podmínkou, že zabaveny zůstanou nevylosované akcie a jejich příště splatné dividendové kupony, jakož i požitkové listy, jež snad budou vydány za vylosované akcie.

Zvláště svoluje se, aby za uvedených podmínek uvolněny byly dividendové kupony Duchcovsko-Podmokelské a Ústecko-Teplické dráhy za rok 1919 a akcie posléze zmíněné společnosti, jež byly 1. července 1920 vylosovány.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.